

Годишенъ абонаментъ 250 лева,
За странство 5 лева.

Абонамента започва от 1 число
всеки месецъ въ промолата.
ОБЯВЛЕНИЯ И РЕКЛАМИ
Търговски, частни, съдебни
и пр по споразумѣніе.
Приставски на III и IV стр.
по 6 ст. на дума—двукратно,
а еднократно—4 ст. на дума.

НИШАВА

Седмиченъ Независимъ В-къ.

РЕДАКТОРЪ: М. ХАДЖИЕВЪ.

Всичко що се отнася до нюанс
ръкописъ, писма, пари и пр
да се адресиратъ до редакция
въ „НИШАВА“ — Царибродъ.

Ръкописъ не се връщатъ

Невидани писма не се приематъ

Единъ брой 5 стот.

Г-ца Николая Ив. Болевска
и
Г-н Кръсто Димитровъ

Вѣнчани на 16 май 1910 год. Царибродъ.

По случай вѣнчанни си обрядъ, изказваме своята искрена
благодарностъ на всички приятели, които ни поднесоха честитѣ
китѣ си телеграфически, писмено и лично при обряда въ църквата,
ако и онези, които заповѣдаха въ къщи и из вечера.

Съ почитание Николая и Кръсто Димитрови.

гр. Царибродъ, 20 май 1910 година.

Шевни машини „ГРИТЩЕРЪ“,
МРПОР I-о качествени за
прѣчист. храни и
ТРОШАЧКИ за царевица

продавамъ на срочни исплатения който желае да
се снабди съ некоя отъ горните машини да запо-
вѣда въ магазина ми за споразумение.

Царибродъ.

Съ почитание:
Гоерги Миновъ.

Балканска конфедерация.

Четемъ изъ вѣстниците разни
миенія и комбинации за образу-
ване Балкански съюзъ, въ който
споредъ нѣкои, трѣбва да влизатъ
всички Балкански държавици на-
чело съ Турция, за да се спази
Цариградъ и Солунъ отъ нашест-
вието на Русия и Австро-
Унгария.

По принципъ, изказанитѣ мнѣ-
ния сѫ приемливи, споредъ сега-
шната политика, но за такъвъ съ-
юзъ начело съ Турция не трѣбва
да си правимъ илюзия, той не мо-
же да стане; или ако изкуствено
се образува, не ще биде траенъ,
тъй като се знае, че всѣка не ед-
нородна часть отъ извѣстно цѣло,
неможе да се слѣе съ иѣго, защо-
то е не естествена, не единородна
съ цѣлото.

По сѫщия въпросъ ще изка-
жемъ и ние своето гледище.

Повдигнатия въпросъ е стара
Славянофилска идея. Осѫществи-
нието на тази идея е и наше пла-
мено желание, но въ по друга и
по обширна форма. Ако днешната
политика да изисква и Турция да
влиза въ Балканската федерация,
то тя знае, че на България и Сър-

бия погледите сѫ обврнати къмъ
Македония; знае още, че Русия
иска да развѣва двуглавия орелъ
въ Цариградъ и затова Турция
всѣкога съ недовѣrie ще гледа
на Балканската федерация.

Ето защо не трѣбва да си пра-
вимъ никакви илюзии за влизане-
то ѹ въ федерацията, а трѣбва да
търгнемъ по естествения пътъ,
чрѣзъ който по лѣсно ще се по-
стигне обединението на Славяните
подъ покровителството на най-силен-
ната славянска държава — Русия.
Само такава чиста Славянска феде-
рация, ще биде най-яката прѣграда
отъ нашествието на Германиз-
ма къмъ Изтокъ. Такава федера-
ция отдавна е възприета отъ все-
славянски колосъ: „чисто Славян-
ска конфедерация на чело съ Русия“.
Затова и нѣма защо по този въ-
просъ да се конферира съ тур-
ските дипломати, само за това, че
Турция по своето Географическо
и политическо положение, би трѣб-
вало да се не игнорира по този
толкотъ важенъ въпросъ, и да ѹ
се даде първенствующо място, ка-
то ржководителка на другите дър-

жавици въ балкански съюзъ.

Това ще рѣче да обезпечимъ за
Турция Цариградъ и Солунъ. Да
далемъ сила да може да се заж-
би на великѣ сили, които сега
иматъ право да се намѣсватъ въ
управлението на Турция, въ полза
на равноправността на Християн-
ите. Великите сили днесъ въ много
случаи правятъ надъ нея дав-
ление въ интересъ на малките Бал-
кански държавици, а съ единъ та-
къвъ съюзъ на чело съ Турция,
се изключва тази възможностъ на
В. сили и по такъвъ начинъ и у-
леснявамъ да подържа своята гран-
домания за надмошне надъ по-
слабитѣ.

Сключването на балканска фе-
дерация е общо Славянско жела-
ние прѣдизвикало не само отъ лиц-
ния интересъ и племени връски,
но главно отъ потисничеството на
чужди господари.

Тѣй, че за да може това по-
слѣщото да се умаломощи, да може
Славянското племе, което и
днесъ въ нѣкои мѣста влечи чуж-
дото иго, да заживѣ по сносенъ
човѣшки животъ, не е въ интереса
на прѣпоръжденія отъ в. „Сел-
ски Гласъ“ съюзъ, да влеза и
Турция и то на чело и ржководи-
телка на съюза. Напротивъ ако
искаме да облекчимъ грозната
сѫдба на нашите сънародници въ

Турция и вмѣсто нея, да се постави на чело на една Славянска конфедерация Русия, на която завѣтната задача е да покрона и правиство Славянитѣ въ всички країни на Балкана. Тогава първа Турция на ново ще почне да се плаши от громкото име „Панславизъм“. Чистата Славянска федерация ще възобнови силата и надеждата на Славянитѣ въ Турция, ще ги сближи и тогава ще могатъ да даватъ голѣмъ отпоръ на абсолютизма. Федерацията винаги ще стои като демоклиевъ мечъ надъ главата на Турция и по своята сила, ще може да оказва давление въ Цариградъ. Такава сама федерация ще бѫде стражъ за нашите сънародници въ Турция, която ако и противъ волята и традиціи ѝ, ще създаде по мека атмосфера за живѣніе.

Българското правителство трѣбва да работи за да се турци основа за такава федерация. Сега до нѣкѫде има подготвена почва между обществата на нѣкои славянски държави, както и въ Турция, за осъщественето на Балканска федерация. За вѣрване е, че велики сили нѣма да противопоставятъ на Балканската федерация, тъй като тя е въ интереса на общия миръ. Конфедерацията вече замисля уговоръ на държавитѣ между.

Пишони се е изказалъ въ камата, че конфедерациата е въ интереса на Франция и на общия миръ. Ето защо по добре би било въ Русия да се конферира по този написани важенъ въпросъ, отъ колкото—въ Турция.

Само при една конфедерация на чело съ Русия, ще може да се сломи националистическото гледище, на което Турското правителство се поставя, когато прѣследва нашите братя оттакъ Рила. Ние сме за такъвъ съюзъ и тогава само вѣрваме, че Турцитѣ ще дадатъ равноправие въ Отоманска империя, и заедно съ нашите сънародници, всички Славяни ще се прѣдадатъ на мирно, културно и икономическо развитие.

нуждникъ и има ли за това държано постановление. Вънъ отъ туй, тѣ питатъ, тамъ ли е мѣстото на такива нуждици, когато това мѣсто е улица, а и брова на рѣката служи за цѣла пералня и женския полъ безъ разлика на възрастъ и врѣме, е цѣлъ денъ тамъ, гдѣто си пере дрѣхи.

Дали се е произнесълъ и даль разрѣшение за това хигиенически съвѣтъ.

Б. Р. Въпроса се отнася за онѣзъ нуждици, които се строятъ сега до ж. п. линия при рѣката, същу Андонъ Върдовски.

Кой ни е кривъ?

Много често се слушатъ оплаквания отъ родители, че днешнитѣ дѣца не сѫ такива каквито трѣбва да сѫ, а когато тия дѣца излѣзватъ въ обществото, мнозина отъ тѣхъ ставатъ цѣло наказание за своите близки па и за обществото.

Но кой ни е кривъ за това? Ние, самитѣ родители, такива, отъ калибара на гражданина, който въ брой 36 на в. »Нишава« подъ заглавие »Възпитателъ« е писалъ не добри нѣща по адреса на учителя Гюрчевъ, когото тукъ не искамъ да защищавамъ, нито пъкъ гражданина да нападамъ, но скърба, че мѣжду настъ родителитѣ се намирятъ и такива, като пишущия въпросното антрефиile, съ което безъ да съзнава, може би, съ това разслабва училищната дисциплина, подкопва уважението къмъ учителя, осуетява и събаря създането отъ училището и то защо, че учителя похвалилъ у-къ

Хроника.

Редакцията кани всички абонати, на които е изплатила разписки да внесатъ абонаментна на в-ка въ най-скоро врѣме, както и всички не платили абонати.

Именния денъ на Царя.

По случай именния денъ на Н. В. Царя, на 18 т. въ 10 ч. сутринта на лагера при полка се отслужи благодарственъ молебенъ, на който се бѣ събрали много хора, обаче врѣмето се развали и попрѣчи та неможа да стане парада на войниците.

За отпразнуване на 18 май, кметството бѣ издало програма, която по причина на лошото врѣме не се изпълни цѣла. Града цѣлия денъ бѣ укиченъ съ байраки и вечерта освѣтленъ.

Запитване.

Постъпки въ редакцията ни дописка отъ гражданин, съ която запитватъ градския съвѣтъ на кое основание е позволилъ да се строи на градско място отъ частни хора

та си бѣ направилъ да го отбѣгватъ и ненавиждатъ всички. Той пристигна и злобно загледа плѣнения рицарь:

—Ето те въ мойтѣ ръцѣ, извика високо той, ти който се осмѣли да се подигравашъ съ моята властъ. Отъ тѣзи думи плѣнника не се уплаши, челото му не се намърщи, но стана по гордо и се издигна още по високо:

—Да, азъ се поиграхъ съ твоите несправедлива властъ, и никакъ не се разкрайвамъ, защото длѣжностъ ми е да защита слабите, угнетени и оценявани отъ твоите потисническа властъ. Но слушай: въ момента когато азъ се върпахъ отъ далечната ми научна обиколка, за да видя дѣцата си,

въ момента когато азъ бѣхъ забравилъ твоята умраза и никакъ не се пазѣхъ, ти прѣдателски ме заобиколи и улови съ твойтѣ хора. Да бѣхъ азъ щѣхъ да те атакувамъ явно и честно, а не като тебъ нищожна тваръ.

Болярина изтѣрна отъ гиѣвъ, но гласа на плѣнника отново гордо заехъ:

—Слушай, викина той, азъ не ти искамъ нищо: свободата, която ти така подло ми отне, върни ми я за нѣколко дни, остави ме да видя дѣцеря си и нейното малко братче. Щомъ прѣгърна дѣцата си, заклѣвамъ се въ честта си, азъ ще се върна въ рѣжѣтъ ти, и безъ да кажа думица ще прѣтърпа наказанието което ти ми гот-

Подлистникъ. Синовна любовъ.

(Прѣводъ отъ френски)

Прѣводъ
Научниадъ

Нѣма спога, която да не побѣди едно любящо сърце.

Въ голѣмия болярски замъкъ бѣха докарали единъ вѣрзанъ човѣкъ. Вѣрѣли тѣжките окови що прѣтовараха и стегаха рѣцѣтъ му, той стоеше съ гордо изправено чело. Гордостъ и доброта се четеше върху благородното му лице. Слугитѣ бѣха отишли да тѣрсатъ господара на замъка, който съ жестокостта и не справедливостъ

за ухoto, та що отъ това? Въ кой законъ и въ коя държава нѣма наказание за нарушителът на реда и спокойствието? Зеръ трѣбваше да се изостави ученика съвсемъ безъ сериозно внимание, за да руши реда и дисциплината? Не, за непоправимите нарушители се изчерпватъ и послѣдните мѣрки отъ закона. Съвсемъ е нежелателно, ако ние родителите сами даваме поводъ на дѣцата си да не зачитатъ училищните наредби и извиняваме грешките имъ съ хули и псувни противъ учителите имъ, които отъ това още повече ще се дезинтересиратъ отъ възпитанието на нашите дѣца—ученици—Какво ще искаеме отъ нашето училище, когато ние сами разрушаваме основа, което училището е създало иставаме причина за развала на дѣцата ни.

Родител.

B. R. Даваме място на горната та статия, по длѣжностъ, за да види читателя, че хората на бѣлото черно казватъ.

И ние сме съ мнението на горния родител-уль, щото домашното и обществено възпитание да върви въ контактъ и хармония съ училището, обаче, сме противъ бруталната мѣрка и груба постъпка на такива възпитатели, какъвто е посочения за примѣръ гору.

Тукъ нѣмаме прѣ таиница убиецъ или крадецъ, 20—60 год. за чието поправяне и докарване въ реда на благонадѣждните хора, вече се уреждатъ поправителни, съ четива и научни сказки, арести, но единъ малъкъ възприемчивъ а

ученикъ, който вместо да се възпита по модернитѣ педагог. приими, е билъ подложенъ по отживѣли вѣка си методи на възпитание. Заслужава ли такова място той възпитателъ?

По снаабдяване съ мѣд. свидѣтелства.

Закона за запазване обществено здраве задължава всички господари и слуги, които занимаватъ длѣжните занятия да притежаватъ мѣдицинско свидѣтелство: кръчмарии, кафеджии, сладкарни, бузаджии, гостилиничари, брѣснари, хлѣбари, млѣкарни, касапи, халваджии и всички други, които продаватъ съестни продукти.

Обаче, за жалостъ, едва ли се прилага това задължение, освенъ кръчмарите, а причината за това е, че имъ се иска произволна такса за прѣгледъ. Споредъ чл. 21 п. II отъ правилника за окол. лѣкарни, тѣзи прѣгледи и удостовѣрения се издаватъ бесплатно отъ ок. лѣкарни, а се плаща само гербовия налогъ, който е 50 ст.

Ние не твърдимъ, че се отбѣгва отъ прѣгледъ, а фактъ е, че единъ господарь съ 4—5 души слуги подлежащи на прѣгледъ, ще му костюватъ, по сегашната практика, по 2—5 л. единия, а тона е много и не законо. Това е една причина за да не се яви всѣки отъ тѣхъ и поиска нуждното удостовѣрение, а втора—е, ползувайки се задължения отъ невѣжество, не си прави трудъ и си изпълни своя дѣлъ, понеже е бесплатно, а споредъ настъ би трѣбвало щото той *най жизненъ въпросъ* въ санигарно

отношение да бѫде проверенъ отъ хигиеническия съвѣтъ.

Новитѣ иструменти.

На 20 V. т. г. се извѣрши единъ велиъкъ подвигъ отъ страна на Чит. и-во—имено: изхвѣрлиха се всички списания, които смущаваха *лицитѣ духомъ*. Тѣ наложиха това на читателите, което темъ е угодно. Оставиха сп. сп. като Мл. Четиво, Дух. пробуда, Град. и пр., а изхвѣрлиха—Ново врѣме, Художникъ, Поука Библиотека, Съвр. ми-съль, Дѣло и пр.

Да! Отлично защото римляните казватъ *»Sis iugur ad astra«*—т. е. така се достига до почести.—Хвала имъ!! Тѣ казватъ още—*»Similis simil gaudet«*—т. е. подобни на подобни се радва.

А азъ казвамъ—тържествува и величай Читал. и-во! Ако човѣка си поставя за цѣль—да служи на свѣтлината, то защо Вие—да не служите на тѣмницата?

Вървете въ тоя нѣктъ почести и слава Ви очакватъ.... ала зловеща мисъль скритомъ ми шепне *»Дали до края на годината—ще бѫдатъ изхвѣрлены всички списания и да се удари ключа на вратите?!*

Дашо това *»щастие«* не Ви постигне!

Гоунз.**Отговоръ.**

Въ брой 35 отъ вѣстника ни, антрефилето *»За знание«* се отнася за халваджията В. Митовъ.

Тайни съобщение.

За запасните, конете и колата имаме готови на кочани и листове. Въ печатницата—Царибрдъ.

вишъ.

—Ти искашъ да видишъ дѣцата си, извика болярина задавенъ отъ гневъ. Ти нѣма никого да видишъ, нѣма никаждъ да отидешъ. Никога ти нѣма да ги видишъ, никога сѫщо ти нѣма да видишъ дневната свѣтлина, и нѣма да чуешъ земния шумъ. За тебъ имамъ пригответена, една тѣмница толкова дѣлбока и скрита, кѫдѣто ти ще бѫдешъ повече осамотенъ и забравенъ, неже ли да се намирашъ на морското дѣно.

Болярина напусна стаята послѣданъ отъ пазачите си, които влагаха пленика, после закрачи направдѣ съ запалена факла въ рѣка.

Достигнаха до една тайна стѣлба и започнаха да слизатъ по нея.

Бѣха вече прѣминалъ основите на грамадния замъкъ и слизаха още на долу въ земята.

—Стигнахме ли? Питаха изменирениетѣ солдати.

—Не още, каза болярина. Тукъ плѣнника ми ще дочува земенъ шумъ и ако замъка ми се срутъ, отъ дѣно, ще го събѫди съ нацето си. Тамъ кѫдѣто Ви водя азъ, мой шѣникъ нѣма да чува дажъ и биснето на сърдцето си...

Тѣ слизаха още и още...

Войниците дишаха съ мажка. Факлата (свѣщта) лишена отъ въздухъ започна да трѣти и едваъмъ горѣше. *»Живота на този плѣненъ въ нищо не винешъ човѣкъ«*, мислѣха си войниците, *»ще заприлича на изгасвающъ пламъкъ на*

факлата«.

Нескончаемите стѣлби се свършиха. Болярина се спрѣ, наведе се отвори единъ капакъ и свали плѣнника въ единъ зандаи приличенъ на адски кладенецъ. Струя отъ тежъкъ въздухъ нахлу и изгаси факлата. Така ще изгасне и той, мислеха войниците и мислено му пожелаваха щастливо избавление отъ този всѣмогѫщъ палачъ. Като свърши тази работа, болярина съ бивши стѣлки се изкачва по тѣмните стѣлби и мислеше, че жаждата му за отмѫщение е удовлетворена.....

(Слѣда).

